

ПЛЕВЕНСКИ

НАРОДНО-ЛИБЕР

в. „Плевенски Известия“ ще излиза за сега периодически. скитъ размоски, а на Градскитъ и Селскитъ Общини отъ Плевенското Окръж. приематъ съ благодарение. Всичко що се отнася до вѣстника се испро на г. г. М. Карабелювъ & Синъ въ гр. Плевенъ, улица „Александрова“ не се повржчатъ. За публикуването на разни обявления се плаща споразуме

Първий брой отъ вѣстника си испращаме до всички приятели, познати и съпартизани, съ молба да се погрижатъ за разпространението му отъ което не ще съмнение ще зависи и по нататъшното негово напредване и развитие въ всѣко отношение.

Нежелающитъ да го получаватъ, молимъ да иматъ, добрината и ни го повърнатъ съ първо, за да не правимъ повече излишни размоски по-неже нѣма отъ гдѣ да ги вземемъ. Издаването на вѣстника ни е гарантирано. Доброволнитъ помощи, които би направили нѣкой отъ г. г. абонатитъ ни се приематъ съ благодарение и въ пощенски или гербови марки.

Администрацията.

Испращаме също вѣстника си и до администрациитъ на всички Български вѣстници и списания, като ги молимъ да направятъ и тѣ същото и ни испратятъ и тѣ своитъ, въ замѣна и изпълнятъ введения у насъ вече вестникарски обичай.

Администрацията.

Редакцията на в. „Плевенски Известия“ моли всички приятели, познати и съпартизани, да иматъ добрината, да и съобщаватъ всичко което се извърше по тѣхъ отъ общественъ или партиенъ интересъ, за да може съ време да ги изважда прѣдъ обществото и да дава своитъ заключения или опжтвания по тѣхъ. Тѣзи съобщения ще молимъ да бждатъ по възможности кратки и ясни и отъ общественъ интересъ, придружени съ факти. Частноститъ да се избѣгватъ защото редакцията ни е твърдо рѣшила да избѣгва всички частни расправий, па биле тѣ отъ какъвто ще и да сж характеръ.

Редакцията.

ВМѢСТО ПРОГРАМА.

Станалъ е вече обичай у насъ, щого щомъ започне да излиза единъ вѣстникъ, да обяви найнапрѣдъ своята програма, която не ще съмнение е отъ интересъ да се знае. За да не избегнемъ отъ тоя общоприетъ обичай, ще изложимъ въ кратце и най своята програма.

Изобщо, цѣльта и назначението на „Плевенски Известия“ ще е да осветлява обществото по всички въпроси отъ значение и важностъ за него. „Отъ всяко по малко“. Въ рамкитъ на тази ни програма ний ще се движимъ подъ знамето на Народно Либералната Партия, въ редоветъ на която сме биле още отъ онези памѣтни врѣмена, когато партизанитъ ѝ бѣха изоставили, отъ краинна Народна режимъ, отъ вѣнъ законитъ и се прислѣдваха като диви звѣрове.

Съ вѣстника си ний се не заемаме да бистримъ висшата политика, защото това е не съвмѣстимо за единъ провинциаленъ периодически вѣстникъ, какъвто е нашия, нито пъкъ се наемаме да повдигаме реномето и значението на Народно Либералната партия прѣдъ Българския народъ, който вѣрваме се е убѣдилъ, че спасителния пътъ, начертанъ отъ мъченически загиналий ни шефъ Ст. Стамболовъ, е най правия и въ интересъ за общото ни отечество, което бѣше подвергнато, въ продължение на 9 години, на разни испитания. Последниятъ избори за Нар. Прѣдставители, доказаха това на дѣло и всѣки вѣрваме разбира, че Българския народъ се насити на разнитъ обѣщания и лжгания и даде вотътъ си, при миръ и тишина, за кандидатитъ на Нар. Либер. Партия и кабинета на г. г. Петровъ & Петковъ днесъ се радва на едно голѣмо непоколебимо болшинство въ Нар. Събрание и увѣрени сме, че ще се направятъ много ползни меруприятия за вътрешното ни урѣждане въ колтурно и икономическо отношения, които ще повдигнатъ отечеството ни и прѣдъ очитъ на вжншия свѣтъ, въ политическо отношение, тъй че не ще мине много и ний ще бждемъ единъ отъ важнитъ фактори на Балканския Полуостровъ, а това е въ свръзка съ постигание общия идеалъ на цѣлия Български народъ,—

де реда да се потърси смѣтка. На кжсо казано, като се държимъ у девизътъ: че ничтожни работи правятъ само честъ на субекта, който би заелъ съ името си мѣстото въ колонитъ на „Плев. Известия“, ще ни занимава изключително, високия интересъ на обществото, ако се той засѣга отъ кого и да било. Ний ще се трудимъ да дадемъ свѣтлина на съгражданитъ си, по всички наши мѣстни работи, отъ общественъ и партиенъ интересъ, като ще се стараемъ, щото онази мрачна и натрапничество, което се упражнява отъ нѣколко години насамъ и се върше всяко само за въ врѣда на общинскитъ ни интереси, да се прѣмахне поне за въ бждаще, защото щомъ общитъ ни интереси не сж добръ, то безсъмнено е че страдатъ и частнитъ.

Ний ще ратуваме и за сближаването на съгражданитъ ни, които като си подадѣтъ ръка за ръка съ общи усилия, се заематъ и си наредятъ поне общинскитъ работи, та да не ги оставатъ въ ръцѣтъ на разни натрапници—чужденци, които сж се вмѣкнали между насъ и които въ своя си градъ или село едва ли биха могли да постигнатъ такава висока честъ, която отъ нашитъ раздори и не съгласия, раздухвани на всѣка крачка отъ тѣхъ, постигнатъ въ нашия градъ, съ което се занимаватъ общитъ ни работи и ако продължаваме да вървимъ се изъ този пътъ, то нашата бжднина не ще е друга освѣтъ пропастъ икономическа и политическа.

текътъ на помощъ съ лептата си, като ни внесетъ доброволни помощи, кой колкото желае, за въ полза на вѣстника, който имъ материална подкрѣпа ще ни укоражи, да можемъ да водимъ още по смѣло и бодро борбата за нареждането на общитъ и партийнитъ ни интереси.

Ний напълно съзнаваме важно-стѣта и тежината на задачата съ която се нагърбваме, ния прѣд-виждаме трѣнливия и мъчнопроходимия пътъ, по който ще се мѣчемъ да принесемъ мѣнотийтъ, особено при нарастналото у насъ число на журналистиката ни, съ разнообразни и противоречиви на съврѣменитъ нужди морални рутини, но съ твърда и не поколебима воля и енергия ще се държимъ ъ стимула на цѣнното ни минало, което въ прѣвратноститъ на съврѣменността би искало корабътъ на партийнитъ, общественитъ и градскитъ ни интереси, ако не къмъ желаемий брѣгъ, то поне къмъ влзатната срѣда.

Това наше рѣшение още повече се уякчава съ вѣрата, че всичкитъ наши приятели — съмишленици, всички млади и интелигентни наши съграждани, а така също и всички любители на прогрѣса и напредъка на градътъ, окръжието и изобщо на отечеството ни, въ всѣко отношение, не ще ни оставятъ да се боримъ сами съ мъчнотийтъ, но ще ни се притекътъ на помощъ, както материално, а така също и морално и съ общо усилие да помогнемъ, до колкото

ще се почувствуватъ горчивитѣ послѣдствия отъ когото трѣбва.

Зе сега, ний нема да се впускаме толкова въ подробности, които сж прѣдизвикали горното съобщение по причина, а най-главно, отъ желание-то да запазимъ прѣстижа на партията ни, обаче, считаме за длъжностъ дз заявимъ, че ако бждемъ прѣдизвикани, не сме хора които ще замълчимъ и се издължимъ.

Извѣстно е на читателитѣ ни, особено на Плѣвенскитѣ граждани, системата по които отъ дълги години нарѣдъ, у насъ ставаха избори за общ. съвѣтници, при дохаждане на власт на която и да е партия. Всѣки пѣше старата пѣсенъ на новъ гласъ. И благодарение на усвоената по тоя начинъ изборна система за избирание общ. съвѣтници, никога у насъ правилно не е изражавана волята на гражданитѣ — избиратели.

Винаги у насъ сж влизали въ състава на общинскитѣ съвѣтници хора, далечъ неотговаряющи на своето призвание, въ пълната смисълъ на думата.

Обичай е станало у насъ, па и сега може би още за дълго да сжществува, щото при всѣки изборъ да се взематъ за общ. съвѣтници хора, които било подъ влияние на чашка-

та или съ разни обѣщания за служби, нѣколко дена прѣли изборитѣ сж успѣвали да си сформироваха по извѣстно число отъ вѣчнитѣ на вѣка партия избиратели, обикновено ниско пробни хора и като се взематъ на страната цигани, турци, еврей, метачи, общин. служащи и тути кванти, желанието да се избѣре, който и да е гражданинъ за общ. съвѣтникъ у насъ неимовѣрно се постига!

Достатъчно е само извѣстно врѣме прѣдъ изборний день, особено когато общ. избори ги прѣдшествуватъ такива за народни прѣдставители, да си пригответе 10—20 души цигани, или нѣколко екземпляри вѣчни обитатели на крѣчимитѣ — нехранимайковци; да проявите тая си бойна готовност и кандидатурата Ви е вече неупорима. Отъ тия които глѣдатъ въ мътна вода риба да ловятъ или прислѣдватъ нѣкой свой лични облаги или цѣли.

По този начинъ, благодарение на индиферентното държане на съзнателното болшинство отъ гражданитѣ Вий сте вече цѣлъ общ. съвѣтникъ. Това е печално, но е фактъ неупоримъ.

Нѣма съмнение, че при такава система за избирание общ. съвѣтници и дума не може да става за запазване на Град. общин. интереси. Тукъ вече

личнитѣ облаги и интереси сж повече отъ очибующи.

Ето защо, нашия градъ, благодарение на подобни изборни машинаций е останалъ много назадъ въ всѣко отношение, въ сравнение другитѣ градове въ страната ни, а това ще отиде още за дълго врѣме ако не се намѣри спасителний лѣкъ. Това е повече отъ осждително за насъ поради блѣскавото бждеще което очаква града ни въ търговско отношение, особено слѣдъ прѣврата отъ прокарване на централната линия въ страната ни.

Вѣроятно, като се изхожда отъ тия съображения приятелигѣ ни, подписавши съобщението — прѣдметъ на статията ни, сж имали горѣщо по желание, щото поне сега, да се избѣратъ за общ. съвѣтници хора, които по своето минало и положението което заематъ мѣжду гражданитѣ, напълно да отговарятъ на своето призвание, та като достойни прѣдставители на Град. общин. ни интереси, да може да се постигне налѣжащото подобрене на града ни, и на партията ни. Обаче, за зла честь на града ни, който, може би, още за дълги години да е осжденъ отъ провѣдението да се лута въ досегашната си мрачна паяжина, намѣриха се хора, които умишлено и въ очакване свои лични облаги и интереси, парализираха тази толкова похвална идея.

Обстоятелствата се бѣха стѣкли тъй, че сигорно на чело на градскитѣ ни работи щеха да се поставятъ хора, които напълно да отговарятъ на назначението си и не само можаха да се взематъ по виднитѣ граждани — членове отъ Нар. Либер. партии, но ако щете — лица отъ всички партии, а това въ нищо нѣмаше да попречи на общата политика на партията и правителството.

Положението на нашитѣ занаяти и индустрия.

Да, не завидно е положението на нашия занаятчий (индустриалецъ) и отъ день на день удара се чувствува по ужасающъ и застрашителенъ за бждещото на нашитѣ занаятчий, и ако продължаваме да вървимъ се така, не ще е далечъ де бѣтъ когато ще испаднатъ всички въ мизерия и нещастия. За да принесемъ и ний отчасти полѣзни съвѣти на нашитѣ занаятчий, рѣкохме да направимъ слѣдующитѣ съждения по тоя отъ голѣма важностъ интересъ въпросъ.

Прѣди освободителната ни война нашитѣ бащи, дѣди и прадеди, сж били почти всички занаятчий, търговци и земледѣлци и чрѣзъ тѣзи си занаяти сж искарвали прѣхраната си и издържали голѣми и тѣжки сѣмейства. Слѣдъ

зависи и бждещото подобрене въ всѣко отношение, на градътъ ни. Това като е така, то и ний подписанитѣ граждани, членове на Народната Либерална Партия, макаръ и да имаме най-голѣмото желание, щото поне сега да се избѣратъ общински съвѣтници такива именно наши граждани, които съ достоинство биха прѣдставлявали общината ни и биха заслужили справедливо доверието на гражданитѣ, обаче намѣриха се мѣжду насъ лица, отбѣгвайки на всѣка крачка свѣтлината и водими отъ желание за постыганье свой лични облаги и интереси, не пожелаха да иматъ такива хора за съвѣтници, по единственната причина, че тѣзи тѣзи замисли и желания ще бждатъ парализирани още въ своето начало.

Вслѣдствие на което за да отхвърлимъ отъ насъ моралната отговорностъ, за послѣдствията отъ избирание по този начинъ общински съвѣтници, рѣшихме да не вземаме участие въ тоя изборъ.

гр. Плѣвенъ,
9/XI 1903 г.

Съ почитание

за приятелитѣ-съмишленици:

Н. Вълчовъ, Ев. Славовски, М. Карабелювъ, Цв. Караивановъ, Ц. Цоневъ и Г. Тодоровъ.

На прѣвъ поглѣдъ това съобщение е доста съдържа-

нитѣ съмнения на които може-ше да се расчитва, въ вѣско отношение, бѣха тия наши приятели, които като самоотвержени борци, гордо и крѣпко стоеха на свойтѣ позиции и не се подаваха прѣдъ нищо, даже и съ рискъ на материалното си положение. Въ изброяване на рѣдъ примѣри нѣма да се впускаме. Далечъ е отъ насъ мисълта да оскърбяваме кого и да е отъ останалитѣ наши другари — съмишленици, които въ тия врѣмена мѣчно се четеха, даже и на прѣсти, да не кажемъ нѣщо по-вече.

Самооблощение би било да се сжди за численното отношение на партията ни при сегашното и извѣнмѣрно нарастване, въ толкова кратко врѣме. Това, споредъ насъ, е едно прѣходно явление на което би било голѣма глупостъ да се разчита отъ когото трѣбва, когато партията ни не ще бжде на властъ.

Да не се зачитатъ хора испитани и кални партизани, прѣдъ наплива на врѣменното присламчване на разни ниско пробни хора на хлѣба, които сж биле и ще бждатъ хора съставляющи болшинството на всички партии у насъ, това е една непростима грѣшка отъ страна на тия, които минаватъ за водители на партията, и не ще бжде далечъ денътъ, когато

тая война, която донесе освобождението ни от петвековното грозно турско робство, занаятите почти рухнаха, а това се дължи на много пряки и косвени причини. Едната е, че цѣлия тогавашен строй взема единъ съвсемъ обратенъ път на прогреса. Косвенната причина е, че нашата интелигенция, отъ малко до голѣмо, погледна съ прѣзрение къмъ прѣдшния поминъкъ и се впусна въ чиновнически кариери. Отъ това време, занаятите и индустрията заспаха въ летаргически сънъ, и ако се не съвземемъ съ време, нашата бѣднина не е друга освѣнъ пропастъ икономическа и политическа, ако щете.

Не ще съмнение, че тази летаргия на поминъка ни повлия твърдѣ много и на финансовата криза, която владей въ страната ни.

Съ захвърлянето на занаятите и индустрията и впускането ни въ чиновничества, цѣлата ни страна влѣзна въ аномално положение. Всичко що се градише бѣ на гнила почва. За да дойдемъ до съзнание на тази лоша посока, трѣбваше ли да чакаме да се изминатъ 25 години почти, та да се огледаме днесъ и се видимъ и то какъ!? Цѣли цѣлинички затънали до шия въ безисходностъ на положението си! Въмѣсто да ставаме расадници на професионалното образование и да подготвяме младежи специално по занаятите и бѣднѣщата ни индустрия, натовариха се купъ гимназий, V-то кл. училища, педагогически и пр. пр. които искусствено създадоха пролетарята, или само чиновнически кандидати. Слѣдствие на това сега на всѣка крачка срѣщаме сумма свършили, било гимназий, било други (неспециални) училища, младежи, които ламтятъ за писарска и др. длѣжности, макаръ съ 20—30 лева мѣсечна заплата и защо това така? Защото е осѣтена липсата на нѣкой другъ поминъкъ, отговаряме ний.

Ако тази *цѣптуца младеж* би била подготвена да се васхищава отъ *оралото и чука* съ които се храни почти цѣлия свѣтъ, тогава тази малка но изобилна съ богатства България, би се прѣобърнала въ рай и този днешенъ пролетарятъ щеше да бѣде мощна и опорна сила на гнилий западъ, съ своитѣ произведения, нуждни за живота на човѣка.

Време е вече мислимъ, щото всички да се замислимъ и се погрижемъ по тоя отъ жизненъ интересъ за страната ни въпроси, отъ които ще зависи много и нашата бѣднина. Нека всѣки интелигентинъ човѣкъ, въспита дѣцата си въ професионално образование, защото грѣхъ ще е, ако самитѣ ний се мѣчемъ да създаваме искусствено пролетарята, на когото сетнениитѣ сж твърдѣ печални. Прѣстъпно ще е за вѣко правителство, а особено за днешното ползующе се съ общо доверие и одкрѣпа, ако то погледне съ немърливостъ и нехайство

къмъ професионалното образование, защото единъ день, (а той не ще е далечъ) ще видимъ, че ще дойде време щото съ нашитѣ камани главитѣ да си ступимъ, както казва старата българска поговорка. Днесъ за днесъ положението на занаятите ни е съвсѣмъ лошо, тѣ не виреятъ, не прогрѣсиратъ — нито пъкъ нѣкое занятие ще може въ що годѣ да добие усъвършенствуванието си. Всичко почти ще стои въ първобитността, а съ това заедно гасне и нашата скромна индустрия. А до като тѣй отиваме много още европейскитѣ гнилории ще намиратъ добри пазари у насъ, а нашето злато добито съ трудъ, съ мжка и потъ ще пълни тѣхнитѣ ненаситни каси, до гдѣто найсетне ни завладѣятъ икономически, а слѣдъ което не ще съмнение ще послѣдва и политическото ни заробване.

Какъ се гоятъ свине.

Едно отъ животнитѣ, което найлесно се уговява, както е извѣстно, е прасето (свинята). Това се дължи, на неговия, тѣй да кажемъ — свински темпераментъ, защото, свинята е животно което яде всичко. Нѣ при все туй, че свинята яде всичко пакъ трѣбва да се пази единъ редъ, ако се иска да се получи много и доброкачествена сланина и вкусно и здраво мѣсо, за това ще кажемъ тукъ нѣщо върху бързото му и икономическо уговяване.

Прѣди всичко животното, което искаме да гоимъ, трѣбва да бѣде здраво и добро развито, а при това отъ порода разнорѣюща, отъ каквато сж напирѣмъ английскитѣ, отъ която вече има доста и у насъ. Нашитѣ свине, понеже не сж обогородени не отговарятъ на цѣлѣта. Тия свини, т. е. благороднитѣ, за които именно ние тукъ думата, се отличаватъ по слабитѣ си и деликатни кости, къси крака, малки уши и съ добръ развита подкожна тѣканъ. Отъ тия се избиратъ само най-хубавитѣ, съ най-добрия костъмъ, като се обръща и голѣмо внимание на кроткостта, — едно отъ условията за доброто уговяване, като у всички животни, тѣй и у човѣка.

Що се отнася до възрастта, най-добръ отговарятъ прасета които растатъ т. е. на по 7—8 мѣсеца, понеже тѣ слѣдъ уговяването даватъ най-много и най-добро (като мраморъ) месо, когато старитѣ даватъ главно масъ (сланина). Избранитѣ трѣбва да се отличаватъ още и съ прѣввходенъ апетитъ, а за да се познае какъ, кое отъ избранитѣ ни животни яде, насипва имъ се на земята мисиръ или ечемикъ и се наблюдава. Тия отъ тѣхъ които разположено и полека си ядатъ, а храната си най-вече ослонватъ

(познава се по това, че по уста имъ се образува пѣна) найлесно ще натлѣстятъ.

Високата или ниска температура прѣчи и захъснѣва уговяването, за това гледай да държишъ въ хлѣвѣтъ имъ умерена температура (10—11°R), а освѣнъ това да бѣде чисто — не мисли че е за свине — и малко нѣщо потѣменъ. Храната трѣбва да бѣде вкусна и здрава, и давай всѣкога отдѣлно, а споредъ нуждата по добръ е да се хранятъ всѣкога въ опрѣдѣлено време, обикновено 3 пѣти на деня, а ако имашъ време и 4. Като раздѣляшъ храната имъ въ 2—3 порции. Внимавай обаче никога, никое животно да не прѣтѣпчешъ съ храна.

Като добра храна на свинетѣ служатъ желѣдитѣ, трицитѣ, а особено млѣкото, което остава при млѣкарницитѣ. Освѣнъ това добри сж тоже: ячмикъ, бобъ, гражъ, мисиръ, а въ малко количество и картофитѣ.

Отначало давай храна пространа (волюминозна) макаръ и не голкова хранителна, за да привикнатъ много да ядатъ. Храната да бѣде всѣкога солена, тѣй като солта увѣличава апетита и подкрѣпя храносмиланието. Послѣ постепенно подобрявай храната, а кждѣ края на огояването почни да имъ давашъ по-малко и по-водна храна, само толкова колкото може само да изѣде безъ да го прѣсилвашъ. Въ тоя послѣдни периодъ на огояването ни не се увѣличава само качеството на мастѣта и месото му се подобрява, обаче въ това време свинетѣ сж най-вече разположени къмъ болести. Обикновено трѣбва да се задоволяваме при нашитѣ условия съ първитѣ два периода на уговяване, които изискватъ отъ 8—12 недѣли. Като прѣдпазително срдѣство да не би да получи запоръ, (кабусъ), а вслѣдствие на това да си изгуби и апетита, добръ е да имъ се дава 2 пѣти въ недѣлѣта по 15—20 гр. горчива соль, а освѣнъ това на нѣколко дена веднажъ имъ давай да ядатъ около 1/2 килогр. сухъ овесъ за да имъ се изтриватъ и очистватъ жабитѣ.

Щока като, обаче, забѣлѣжишъ, че животното е изгубило ищаха (апетита) си къмъ едение, недождѣка, нѣ го продай или заколи.

Не малко влияние има и чистотата, както въ хлѣва тѣй и на сждоветѣ. На свинетѣ често постѣлай, дръжъ ги въ сухо и на чисто въздухъ.

Най-сетнѣ не забравяй, избранитѣ прасета прѣди да туришъ на огояване да кастрирашъ (скопишъ). Съ уговяването не почвай по-рано, нежели въ края на лѣтото, когато нощитѣ почнатъ да бѣдатъ малко нѣщо по-хладни.

с. Банки, Юлий 1903 год.

А. С. Пенчевъ.

(оп. „Домакинство“)

ХРОНИКА.

Дунаимж. На 11 того вечерѣта, градѣтъ ни бѣ сюрпризиранъ отъ вшумителний гласъ на двѣтъ град. музики. Всѣкой си задаваше въпроса дали това мѣще да е мѣкоя турска или еврейска свадба, които обикновено ставатъ въ първитѣ дни на седмницата или турскии сюметликъ, обаче, скоро се узма, че това било зборний сигналъ за гуляй, който се приготвявалъ да стане тая вечеръ въ биремата фабрика „Св. Георги“ край града, по случай печалбата избора за град. общ. свѣтъници, произвѣдемъ на 9-й того.

Не се мина много време и часѣтъ около 5 1/2, една отъ музикитѣ, мачело на знаме, стоеше прѣдъ входа на общ. управление. Слѣдъ това отъ къмъ горната частъ на града „Горни Плъвненъ“ се зададе другата гр. музика, тоже на чело съ знаме, като се спре и тя прѣдъ общ. управление отъ гдѣто двѣтъ музики, дружно, заедно съ шаба — общинский свѣтъ, при двѣ знамена, се отправиха къмъ прѣдизначеното за гуляй мѣсто, прѣдъ главната улица на града подъ трѣскѣтъ на ракетитѣ, които изобилствуваха.

Мнозина съграждани се въмущаваха отъ тази отживѣла отъ времето си веселба, която по най неприличенъ начинъ се осжждаше отъ самитѣ и сегашни инициатори, по рано, когато се правеше отъ Цайковиститѣ по сжщий редъ. Забѣлѣжително бѣше това, че макаръ и мржкнало, мнозина отъ горгоръ-башитѣ — вдхнователи на гуляй, чувствуйки горнето, не събраха за благодарумно да втриватъ заедно съ музикитѣ подъ знамената, а минаха прѣвъ равни криви улици за да отидатъ на гуляйното мѣсто. Тѣ споредъ насъ, не бѣха толкова прави, щото *жонкий кракъ* покриваше всичко отъ което се срамуваха.

По този начинъ не слѣдъ много, цѣлата компания бѣше вече на прѣдизначеното мѣсто — биремата фабрика, гдѣто веселбата, вижда се, поради фанатозни спънки, не трая повече отъ 2—3 часа. Тукъ слѣдъ проливното излияние на мѣколко бурета бира, обикновено, казахъ се мѣколко рѣчи, всѣка отъ които произвѣде своя фуруръ, чутъ ли не като динамитната бомба въ кафеце „Македония“. Особено загадочно впечатление ни направи повтарямата, продължително, отъ мѣколко души рѣчи и напѣвка за съгражданиитѣ имъ г-и Н. Н. Войниковъ, който благоволѣ да отпусне на „момчетата“ 100 литри бира, за която си щедростъ бѣ вдигалъ даже и на рѣчи мѣколко пѣти съ думитѣ: „да живѣе нашии първи граждани Войниковъ“. Вижда се че отъ него по първи гражданинъ тамъ липсваше, обаче, това гуляющитѣ не счетоха за доказание, защото пъкъ и всѣкой ли е въ състояние да подари литра бира!

Естествено, че г-и Войниковъ като отпусна 100 литри бира стана първи гражданинъ за гуляющитѣ и вдхновителитѣ имъ и маистена, кой отъ тѣхъ не би облажавалъ и даже обожавалъ г-на Войникова поради тая му щедростъ и поради богатото и свѣтло бѣдаше което се очаква отъ него . . .

Да не мислите драгий ни читателю, че съ това искаме да кажемъ нѣщо за догадитѣ смѣтки на мнозина по пострѣската на читалищното здѣние, не, — далечъ е отъ насъ подобна мисль.

Слѣдъ всички тия веселби гуляющитѣ на чело съ знамената и гр. музика, по сжщий редъ, подъ трѣскотията на ракетитѣ, се върнаха въ града и се разотидоха. Чуваха се и революрни вистрѣди, но то бѣ само за гарнитура.

Жертва на Народния режим. На 11 т. м. в градът ни се помина в най цвѣтущата си възраст — 36 години, нашия добър, откровен и искрен съпартизанин и съгражданин **Никола Цветановъ.** Покойникъ бе благъ и не поколебихъ по характеръ, откровенъ въ дѣйствиетата си, която негова откровеностъ го турна въ гроба прѣждевременно и остави семейството си безъ никаква подкрѣпка. Прѣзъ народния режимъ той бе битъ най немилоостиво отъ подготвена шапка, отъ когато и здравие му се сидно расклати, което той е крѣпиль съ продължително лѣкуване, но пакъ не можа да се спаси. Той се прости тъкмо тогава когато трѣбваше да се радва, като неглежда въстаржествуването на правдата и принципитѣ на Нар.-Либер. Партия, на която бѣ искренъ членъ.

Въ лицето на покойния Нар. Либерал. Партия губи единъ свой достоенъ членъ, а семейството му единствената своя подкрѣпка. Като поднасяме свойтъ съболѣзнования прѣдъ семейството му, казваме Богъ да ги прости и вѣчна ти памѣтъ **Никола,** младъ умирѣ, ала честенъ и характеренъ.

Крайна непослѣдователностъ показва нашата съединена опозиция по град. общин. ни избори. Съ едно дълго и широко възвание и съ тѣсти букви ни се явяваме, че рѣшили да не взиматъ никакво участие по тия изборъ, а въ послѣдствие се указа, че съ взели, като съ мислили вижда се тѣзи наивници, че ний като сме се развѣдили ще ний подадемъ ръка за да работимъ заедно, но горчиво се изжгаха, защото нашитѣ приятели отхвърлиха всѣко прѣдложение за взаимно дѣйствио по тия избори. Като оставихме нашитѣ матрацици сами да си съупятъ главитѣ.

Научаваме се че разнитѣ прѣдприемачи и подрядчещи на войската и други учреждения експлоатирани свойтъ прѣдприятия по единъ най експлоататорски начинъ. Прѣдупрѣждаваме ги че ний сме наредили да следимъ всички тѣхни дѣйствиа и нищо нѣма да скриваме, отъ да изваждаме прѣдъ общественъ сѣдъ, за кого и да било, защото строго сме рѣшили да служимъ на обществото безукоризнено и честно до край, на макаръ и да си навлечемъ окаяната на кого и да било. При това нека знаятъ и тѣзи отъ които зависи, защото и тѣхъ не ще да щадимъ ни най малко, ако тѣ не обръщатъ внимание.

На 15 т. м. мѣстния гарнизонъ отправаднава боевий правникъ (побѣдата на Сърбитѣ прѣзъ 1885 год.). Сутрешъта имаше молебенъ въ Кадерланата църква „Св. Николай“ при присѣжението на всички г. г. офицери отъ гарнизона и частъ отъ войницитѣ. Гражданитѣ блѣсеха съ отсъствието си, на това тържествено празненство, за което не съжвиновихъ тѣ ни най малко, а е виновно Общинското ни управление, което не съобща на врѣме, а се съсети чакъ когато захвана да гърми църковния камбанъ и бързаха да извѣстятъ съ глашатая на празненството. Простетѣ ний г. г. Граждани, Общин. Управници съ завадиха сега съ въпроса какъ да се вакрѣнатъ за въ бъдаще и кой да се касира отъ общин. съвѣтници, та съ забравиха, че трѣбваше да се извѣстятъ за празненството на гражданитѣ. Следъ молебна войската се нареди на църковния площадъ и бѣ поадревана съ правника отъ Командира на 4 п. на Н. Ц. В. Прѣстолнаследни-

ка Князь Търновски полкъ, които е като Гарнизонетъ Началникъ, въ отсъствието на Бригадниа Командиръ.

Слухъ се прѣска, че по случай провѣрката редовността на изборитѣ произведенъ въ недѣля на 9 того, въ Плъвен. Окр. Сѣдъ, била подадена една контестація противъ съвѣтника г-нъ Ст. Д. Коларовъ. Ние се сѣщаме по чия инициатива е подадена тая контестація при всичко, че е подписана отъ съвършенно посторонни лица. Така сѣщо не сме чужди и на цѣлѣта която се гони съ нея, обаче, за сега ще чакаме да видимъ до какъ ще отиде нахалността на вдѣхновителитѣ ѝ. Ще се повърнемъ другъ пжтъ по този имъ езуитски планъ.

„Шоролонъ, шоролонъ сподоби Господи въ моя джобъ“. Това сж принципи и направления на нахалии и безхарактерни матрацици, които сж рѣшили прѣдъ всичко да мижатъ, само и само да достигнатъ своята цѣль и наситятъ алчната си за незаконно забогатяване дума, като опетятъ общественитѣ интереси, за които се прѣдставляватъ, че имъ сж толкова мила, щото мислятъ че иматъ насрѣща си Тонковци и гледатъ да удушатъ всичко по живо, което се испрѣчи на срѣща имъ. Ние като казваме възмощението си, къмъ персона на тоя нахалиникъ — матрацикъ, къмъ когото на врѣме сме имали, навѣстно уважение и почтание, щиемъ въ мазното му лице, което е останало безъ суратъ и физиономия.

Убийство въ с. Горна Митрополия, въ споръ за мѣра между с. с. Тръстеникъ и Гор. Митрополия (Плъвенско) е всета отъ заинтересовани лица вражда между тия села, за една мѣра, принадлежката на извѣстна у насъ едно врѣме ерменци. Между тия двѣ села, съ е завѣла такава бербя, за владѣнието на тая мѣра, щото се прибегва до крайности и тѣзи дни е билъ тежко раненъ смъртоосно селянина отъ с. Горна Митрополия Василь Герговъ, отнесенъ въ тукашната болница на лѣкуване, както расправятъ положението ку е безнадеждно. Желателно е властѣта да обърне сериозно внимание на тоя споръ, за да не бъдемъ изненадани единъ денъ съ още по голѣми нещастия между тия двѣ села.

Нашитѣ общински съвѣтници още не склопили Недѣля отъ избираемия си започнаха да се коренятъ и компрометиратъ единъ другъ. Както слушаме, Табковъ & Гечевъ се трудилъ всачески и прибѣгвали до всичко, само да се отгърватъ отъ Коларова и Гетова, които тѣ и по-рано искаха да исхвърлятъ, като сж печатели и други бюлетини безъ тѣхъ, но по какви съображения, не сж разваляни тѣ, не знаемъ. Защо сега пъкъ не сж благодарни отъ тѣзи съвѣтници, не доказва ли се отъ тѣзи ний дѣйствиа, че се избѣгва свѣтлината и глѣдатъ да се заобиколятъ само отъ хора които нѣматъ понятие отъ общински работи, а само ще искатъ да имъ дигатъ ръцѣ и да узаконяватъ дѣйствиетата имъ. Ний ще видимъ всичко, като ще видимъ какъ ще се разгледатъ тия работи отъ Плъвенскитѣ Окржженъ Сѣдъ и въ слѣдующий си брой ще се занимаемъ по на пространно по тия работи, като ще укажемъ и на факти.

Азъ съмъ партизанинъ ни казваше, прѣзъ вечери една казна по характеръ и гнусна по своите отношения душа, която се не тревожи ни най малко отъ своето мрачно минало, което е записамо съ черни и кървави

слова въ новѣйшата ни история. Да продължаваме да описваме още тая нископробна тваръ? която по неволя сме търпели въ срѣдата си, не щемъ, защото се гнусимъ когато той е избранъ вече и за общ. сжвѣтникъ на гр. Плъвенъ, и се е надулъ като бзбрекъ плавающъ въ лой. Врѣмена ще кажемъ ние и повече мищо за сега.

Даденъ е подъ сѣдъ бившия Софийски общ. сжвѣтъ за неправилно съставяне на избирателнитѣ списъци — прѣстѣпление прѣдвидено въ чл. 448 отъ Наказателния Законъ и на казуемо съ глоба до 300 л. Това като явяване, обръщае внимание и на нашитѣ бъдащи общин. съвѣтници, които се избрала на 9 т. м. да бждатъ внимателни при рѣшаването на вѣки въпросъ, защото единъ денъ да не отговарятъ.

Загадочно. Вчера на край града е билъ намѣренъ, въ несъзнателно почти умъртвено положение слугата на М. Карабѣлевъ, Петръ Стояновъ, който е липсалъ отъ работата си — хранилище на добитѣ въ цигащата махала, прѣзъ нощта и на сутринъта намѣренъ въ лошо схванато и безъ да може да продума положение, отъ гдѣто е отнесенъ на лѣчение въ болницата и положението му било безнадеждно.

РАЗНИ

Царьтъ иска реформитѣ. Достигами свѣдѣния изъ Цариградъ по частенъ редъ гласятъ, че извѣлението на портенскитѣ кржове, какво тѣ не сж съгласни да приематъ новитѣ реформи поради прѣдвидения въ тѣхъ контролъ не сж изненадали дипломатическитѣ кржове. Рукиятъ посланникъ г. Зиновицевъ, е казалъ, че Царьтъ не ще се съгласи на никакви отстъпки въ проекта и че неговито желание е, реформитѣ да се прокаратъ тъй както сж прѣдвидени.

Въпрѣки турскитѣ обичай да не се работи нищо прѣзъ рамазана, извѣлението на г. Зиновицевъ е турило въ затруднение Цариградскитѣ управляющитѣ кржове и тѣ се съвѣщаватъ какво да прѣдприематъ по нататъкъ по въпроса.

Землетресение. Прѣзъ нощта на 13 т. м. въ 1 ч. 17 м. Софийскитѣ граждани сж биле разбудени отъ едно необикновено землетресение, отъ пета до шеста степене, съ продължителенъ подземенъ шумъ и съ Сѣверо Западнo направление. Поврѣди не сж станали никакви. Споредъ съобщенията на централната метеорологическа станция на много мѣста изъ България особено въ юго-западната частъ е почувствувано тоже землетресение. Въ Рилския Манастиръ е имало 35 труса, които сж се продължили отъ 1½ ч; до 6 ч. 9 м. сутринъта. Стѣнитѣ на нѣколко стай въ манастира сж пукани.

—По добръ ли е да се доятъ кравитѣ 2 вмѣсто 3 пжти прѣзъ деня? Този въпросъ толкова си пжти е разгледанъ въ печата както отъ учени, тъй и отъ практика, и може да се каже, че е окончателно свършенъ тъй: Споредъ професора Д-ръ Кирхнеръ съ доенето на кравитѣ три пжти прѣзъ деня се добива 10% повече млѣко и 10—15% по-тѣсто. Съ Кирхнера е съгласенъ и практикътъ Олдебургъ, който казва, че прѣзъ 28 годишната си практика по скотовѣдството, три

пжти на денъ е доилъ кравитѣ си, че винаги получавалъ сжщо толкова и толкова млѣко и че всичкитѣ му размоки около извършването на работитѣ се изплащали. Спорѣдъ Д-ръ Шмекелъ съ доенето три пжти на денъ се получава млѣко 9% повече и 10-23% по-тѣсто. Спорѣдъ него, кравитѣ, слѣдъ отелването си, особено първешкинитѣ, на първо врѣме трѣбва да се доятъ най-малко 4—5 пжти на денъ, защото съ това не само че се избѣгва възможността за възпаление на вимето, поради многото набирание и съсирване на млѣкото, по същеврѣменно усилява работата на млѣчнитѣ жлѣзи и отдѣля за напредъ и по голѣмо количество млѣко.

Сп. „Орало“.

За тютюноизносителитѣ. Александрийскитѣ търговецъ Constantin I-Mosconas, rue Saleh el-din, Alexandrie (Egypte), е поискалъ отъ Пловдивската търговско-индустриална камара да му прѣпорѣча мѣкои по крупни търговци на тютювъ за износъ въ Александрия, Каиро, въобще въ цѣлия Египетъ. Обръщаме вниманието на интересувачитѣ се мѣстни търговци, които би могли да се отнесатъ направо до помѣнатата фирма и влѣзатъ въ споразумѣние, за бъдеща работа.

Министерството на Търговията и Земледѣлието (отдѣление за земледѣлието) е напечатало въ особена книжка описъ на продаваемитѣ изъ държавнитѣ разсадници фидани и лози прѣзъ есенъта на 1903 год. и пролѣтъта на 1904 год. Въ тая книжка има и нѣколко упжтвания, а именно: на какво трѣбва да се внимава при посаджанието на овощнитѣ фидани на постоянно мѣсто. 1. Качеството на земята. 2. Разстояние между дръвчетата. 3. Изкопаване на дулитѣ. 4. Засаждане на дръвчетата. 5. Огледване на посадженитѣ дръвчета. Съ тая книжка слѣдва списъкъ на присаженитѣ овощни и други фидани, които ще се продаватъ изъ държавнитѣ разсадници прѣзъ тая есенъ и прѣзъ идущата пролѣтъ. Сетѣ, списъкъ на продаваемитѣ присадени и неприсадени американски лози, а на края на книжката е помѣстенъ Законътъ за повдигане на овощарството. Тая книжка струва само 15 ст. Тя е необходима за всѣки овощаръ и лозаръ, както и за всѣки любителъ на тия стопански клонове, за това е препорѣчваме на читателитѣ си, които могатъ да си я доставятъ направо отъ Министерството или чрѣзъ търговското бюро на М. Карабѣлевъ & Сий въ гр. Плъвенъ.

Атентатъ противъ Италианската кралска двойка въ Франция. Телеграфиратъ отъ Парижъ съ дата 12 того, че на връщане отъ Англия за Италия, въ Французкото пристанище Шербургъ билъ направенъ опитъ за атентатъ — впрочемъ несполучливъ — противъ Италианската кралска двойка. Единъ отъ солдатитѣ които пазели линията, турналъ петъ голѣми камъне по релситѣ. Войника билъ арестуванъ.

Извършени кражби.

На 14 т. м. прѣзъ нощта е станала кражба въ фурната на Стоянъ Митовъ, комуто сж откраднали около 400 лева. Крадеца и до сега още не е заловенъ.

Слухъ се носи, че прѣзъ сжщата нощъ сж задигнати около 10,000 л. на единъ бирникъ, който е билъ въ хотелъ „Македония“. Полицията е обискирала хотела но не е намерила нищо.